

Palju õnne, tädi Veera!

Taliharjapäeval oli Loo lasteaed juba hommikust peale signat-saginat täis - valmistuti hea kolleegi juubelisünnipäevaks. Kel vaid asja Loole hambaarsti juurde või lasteaeda, ei sel ole tundmata tänase juubilaril sõbralik oleks ja abivalmid käed. Seetõttu plaaniti meedikute ja lasteaednike ühist pidu, et oma kolleegi üheskoos meeles pidada.

Keskpäeval kuulutasid pidulikud muusikahelid sünnipäevapeo algust. Saali kaunistas hõbedane 50 ja stendil võis näha lustakat fotomontaazhi juubilaril elust. Kolleegide tervitusaplausi saatel istus juubilar aukohale. Ja edasi läks nii nagu ikka juubelipeole kohane - tervitused ja laulud, mida siinkohal paras meenutada.

Kallis juubilar, küllap sa mäletad, kuidas sa 1970-ndatel aastatel Loo lasteaeda sõimerühma kasvatajana tööle asusid. Kui siis mõne aja möödudes sa maja med-õe kohustused enda kanda võtsid, sai kasvataja Veerast laste jaoks tädi Veera.

Sellest ajast on nii palju vett Pirita jõkke voolanud, et ...

... kui palju lapsi oled sa plaasterdanud;

... kui paljudele süsti teinud;

... kui mitmeid niisama hea sõnaga lohutanud;

... kui palju väikeseid ja suuri patsiente on sinu soovad käed terveks paitanud (loe: masseerinud) - seda ei oska küll keegi kokku arvata. Aga kas see ongi tähtis?! Kõige tähtsam on see, et sa meil ikka

olemas oled, meie hea TÄDI VEERA!

Õnne ja tervist sulle veel paljudeks aastateks!

Sinu loendamatud patsiendid Loolt